

[Ministeren for skatter og afgifter.]

selv om den eventuelt blev modificeret på visse punkter, ville blive både dyr og besværlig at administrere, fandt jeg det rigtigst at indstille de videre undersøgelser.

Jeg er stadig af den opfattelse, at der ikke ved fortsatte undersøgelser vil være rimelig mulighed for at nå frem til en pengeinstitutordning, der er bedre end den nuværende indeholdelsesordning, og alle her ved, at efter at vi har været igennem en række besparelsesrunder, rammenedskæringer, har vi begrænsede ressourcer, og jeg anser det for at være en meget dårlig anvendelse af vore knappe ressourcer at skulle gå i gang med et videre undersøgelsesarbejde, hvor forventningerne til et positivt resultat er så ringe, som tilfældet er i denne sag.

Karl Nielsen (S):

Hr. Kampmann skulle have været ordfører for mit parti i denne sag, men jeg skal på hans vegne fremkomme med nogle betragtninger.

Vi i socialdemokratiet tror, det ville være en forfejlet politik at ændre kildeskatteadministrationen i den retning, som beslutningsforslaget peger på, altså en overførsel til pengeinstitutterne, fordi vi meget let kunne komme i den situation, at det nye system skulle have en indkøringsperiode af længere varighed. Det ville være meget uheldigt, især når vi må konstatere, at det nuværende system rent administrativt fungerer tilfredsstillende.

Jeg tror heller ikke, at lønmodtagerne ønsker denne ændring, for tænk, hvis pengeinstitutternes avancerede system skulle bryde sammen, så ville det være ensbetydende med, at samtlige landets lønmodtagere kunne komme i den situation, at deres løn ikke kunne komme til udbetaling.

Dertil kommer, at det formentlig også ville være et overenskomstbrud, idet der i overenskomsterne står, at det er overladt til de enkelte virksomheder og deres lønmodtagere at aftale, hvorledes lønnen skal udbetales. Ifølge beslutningsforslaget skal alle lønudbetalinger nødvendigvis gå over en lønkonto i et pengeinstitut.

Jeg er heller ikke overbevist om, at erhvervslivet ønsker ændringen, idet den ville betyde et stort likviditetstab. Jeg er heller ikke overbevist om, at arbejdsbyrden ville blive mindre for arbejdsgiverne, idet de jo stadig væk selv skal beregne lønnen, ligesom papirstrømmen

fra bank eller sparekasse ville blive af et ret stort omfang.

Forslagsstillerne taler om, at man ad denne vej kan nå en definitivt skat. Jeg har svært ved at se dette. Jeg kender godt de tanker, man gør sig om, at man skal tage fradragene for det foregående år, men så er vi jo borte fra en samtidighedsskat.

Socialdemokratiet er også interesseret i at få skattesystemet udbygget således, at skatten for lønmodtagerne kan blive endelig. Vi mener, at vi når det bedst ved at sanere flest muligt fradrag på selvangivelsens side 3. Vi afviser forslaget, som det vel nok fremgår af det, jeg her har sagt.

Ove Jensen (FP):

Fremskridtspartiet kan ikke støtte venstres forslag til folketingsbeslutning, idet vi mener, at forslaget vil medføre endnu mere bureaukrati og unødvendigt administrationsarbejde, end vi har i forvejen, og det vil vi i hvert fald ikke medvirke til.

Forslaget har jo tidligere været fremsat, og jeg skal nøjes med at henvise til, hvad hr. Glistrup sagde ved første behandling den 10. februar 1976, hvor han på en udmærket måde redegjorde for de ulemper, forslaget ville medføre, hvis det blev vedtaget.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Der er jo et gammelt ord, der siger, at den, der står ene, står stærkt, men nu kan man vel også komme til at stå for ene, og mon ikke det er det, der er sket for venstre i denne sag. Så vidt jeg opfatter det, er arbejdsgiverne imod, LO er imod, FTF er imod, håndværkerne kan jeg ikke huske nogen udtalelse fra, men de er bestemt ikke for. Nu fik det så være med dette, som det nu er, men man måtte i hvert fald kræve, at det, der blev foreslået, var en praktisk løsning, og at den var økonomisk.

Der har allerede været nævnt nogle ting her, men jeg vil da godt trække dem op. 2½ millioner enkeltindberetninger fra arbejdsgiverne stiger til 100 millioner. Det er i hvert fald ikke praktisk.

Omkostningerne: Banker og sparekasser siger, at de må have 100 mill. kr. til at administrere det. Der skal bruges 100 mill. kr. til porto, og kildeskattehuset skal i hvert fald bruge 75 mill. kr. ekstra. Arbejdsgiverne må imøde-